

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Toma Nadejda și Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul-adjunct a procurorului Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Dubăsari Valeriu și de către partea vătămată Medvedev Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Dușceac Nicolai Dmitri, născut la 05.09.1960, originar și domiciliat în s. Nihoreni, str. Luțenco, nr. 71, r-nul Rîșcani.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.04.2012 - 02.10.2015 (prima instanță);
2. 05.11.2015 – 02.03.2016 (instanța de apel);
3. 12.07.2016 – 13.12.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 02 octombrie 2015, inculpatul Dușceac Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Dușceac Nicolai, fiindu-i numit termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Dușceac Nicolai, în beneficiul lui Medvedev Andrei, prejudiciul material în sumă de 3391, 25 lei, prejudiciul moral în sumă de 25000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Dușceac Nicolai, la 22 mai 2010, aproximativ la orele 21:00, aflându-se în fața magazinului-bar SRL „DND Servicii Grup”, ce-i aparține, amplasat în curtea gospodăriei sale din s. Nihoreni, r-nul Rîșcani, în timpul unui conflict între el și Medvedev Andrei, apărut spontan, acționând în scopul cauzării vătămării integrității corporale, i-a aplicat lui Medvedev Andrei o lovitură cu un ciob de sticlă, în regiunea ochiului drept, cauzându-i o traumă cranio-cerebrală închisă manifestată cu comoție cerebrală, trei plăgi suturale în regiunea ochiului drept și o plagă corneosclerală penetrantă a globului ocular drept cu pierderea vederii (zero) a ochiului respectiv și după caracterul lor se califică ca vătămare corporală gravă.

Aceste acțiuni ale inculpatului Dușceac Nicolai au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, *adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale care a provocat pierderea vederii.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către :

- avocatul Eduard Ceornea în comun cu inculpatul Dușceac Nicolai, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Dușceac Nicolai să fie achitat.

În motivarea cererii de apel au invocat:

- instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia privind existența vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța a adoptat sentința de condamnare bazându-se pe presupuneri și în lipsa unor probe concludente și pertinente care ar demonstra vinovăția inculpatului, apreciind probele în mod selectiv și în favoarea învinuirii și nu în ansamblul de probe, astfel sentința fiind adoptată contrar dispozițiilor art. 389 Cod de procedură penală;

- instanța de fond la baza concluziilor sale de condamnare a pus doar declarațiile martorilor Reaboi Nicolai și Chitic Iurie. Declarațiile celorlalți martori deși sunt descrise în sentința instanței, au rămas fără apreciere, instanța nu s-a expus asupra acestora sau asupra ponderii acestora în suportul învinuirii aduse sau în suportul apărării;

- instanța de fond neîntemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Dușceac Nicolai și a martorului Reaboi Nicolai, apreciindu-le drept o încercare de a evita răspunderea inculpatului pentru acțiunile sale, astfel instanța manifestă o lipsă de imparțialitate și încalcă principiul egalității în arme a părților în procesul penal;

- unica persoană care nemijlocit a văzut momentul în care părții vătămate i-au fost cauzate leziunile corporale stabilite de expertiză, este martorul Dușceac Nicolai Nicolai, care confirmă declarația inculpatului privind cauzarea leziunilor corporale părții vătămate în urma căderii acestuia împreună cu martorul Bucatca Valeriu, peste cioburile de sticlă

împrăștiate pe jos în locul incidentului, fapt confirmat și de concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 185, din 12 octombrie 2015, prin care comisia de experți au conchis, că luând în considerație, că plăgile depistate la Medvedev Andrei în regiunea ochiului drept, după localizarea sa anatomică se află pe părțile proeminente a capului din față (regiunea sprinceanei, osului zigomatic), nu exclude posibilitatea producerii acestora în urma căderii ultimului peste cioburi de sticlă, care se aflau pe pământ;

- prezența cioburilor de sticlă la locul incidentului este confirmată prin declarațiile martorilor Dușceac Nicolai Nicolai, Reaboi Nicolai, Chitic Iurie, părții vătămate Medvedev Andrei, și alții, faptul că sticla spartă a fost precum că pusă de către Bucatca Valeriu în coșul de gunoi, nu demonstrează faptul că au fost strânse toate cioburile și pe pământ nu au rămas cioburi. Mai mult, reieșind din declarațiile martorilor, la locul incidentului au fost sparte sticle în repetate rânduri;

- consideră că declarațiile martorului Bucatca Valeriu, reținute de instanță drept veridice, și apreciate ca o probă ce demonstrează vinovăția inculpatului, sunt infirmate prin declarațiile martorului Gorbunova (Grîu) Elena, or, ultima nu a văzut personal momentul cauzării leziunilor corporale;

- susține că Dușceac Nicolai a fost recunoscut bănuit în baza ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit din 04 mai 2011; prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală adoptată de procurorul în Procuratura raionului Rîșcani, Tomac Marin din 05 august 2011, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Dușceac Nicolai în cadrul cauzei penale nr. 2010300418 pe motiv că la 04 august 2011 calitatea procesuală de bănuit a acestuia a încetat de drept; la fel, prin ordonanța procurorului raionului Rîșcani, Blîndu Valentin din 04 aprilie 2012, s-a dispus reluarea urmăririi penale după scoaterea de sub urmărire penală a lui Dușceac Nicolai în cadrul cauzei penale nr. 2010300418, pe motivul apariției faptelor noi în cadrul urmăririi penale, ordonanța fiind bazată pe prevederile art. 287 Cod de procedură penală și întemeiată prin faptul că în cadrul urmăririi penale, după încetarea de drept a calității procesuale de bănuit a acestuia, au apărut fapte noi și anume audierea martorilor Ursu Valerii, Sevcuic Nadejda, Derliuc Natalia, Derliuc Valentin, Zaporojan Ludmila, Zaporojan Igor, ce impune necesitatea reluării urmăririi penale după scoaterea lui Dușceac Nicolai de sub urmărire penală, iar prin ordonanța din 09 aprilie 2012, a procurorului în Procuratura raionului Rîșcani, Tomac Marin, Dușceac Nicolai a fost pus sub învinuire în baza art. 151 alin. (1) Cod penal;

- reieșind din prevederile hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015, privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) din Codul de procedură penală, se declară neconstituțional alineatul (1) al articolului 287 din Codul de procedură penal al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, în temeiul căruia a fost adoptată ordonanța procurorului raionului Rîșcani, Blîndu Valentin din 04 aprilie 2012, privind reluarea urmăririi penale în privința lui Dușceac Nicolai;

- consideră că reluarea urmăririi penale în privința lui Dușceac Nicolai, după scoaterea acestuia de sub urmărire penală în baza prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod

de procedură penală, este ilegală, motiv din care inculpatului i-a fost în mod abuziv și ilegal înaintată învinuirea;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului la 05 august 2011, a fost bazată pe faptul depășirii termenului de trei luni de aflare a acestuia în calitate de bănuțit (este o omisiune a organului de urmărire penală), respectiv la momentul reluării urmăririi penale la 04 aprilie 2012, temeiurile scoaterii de sub urmărire penală nu au dispărut, iar audierea noilor martori constituie stabilirea faptelor noi, care ar afecta soluția încetării urmăririi penale;

- reieșind din faptul că Dușceac Nicolai, a fost scos la 05 august 2011 de sub urmărire penală, ordonanța respectivă nefiind anulată până la momentul actual și respectiv fiind în vigoare, instanța de fond urma să soluționeze cauza adoptând o sentință de încetare a procesului în temeiul prevederilor art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, apelul comun al avocatului Ceornea Eduard și a inculpatului Dușceac Nicolai, a fost admis.

A fost casată integral sentința Judecătorei Rîșcani din 02 octombrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

A fost încetat procesul penal în privința lui Dușceac Nicolai Dmitri învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal în legătură cu faptul că în privința acestuia există o hotărâre a organului de urmărire penală privind scoaterea de sub urmărire penală.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că ordonanța din 04 aprilie 2012, a procurorului raionului Rîșcani consilier juridic de rangul II, Blîndu Valentin, prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale după scoaterea de sub urmărire penală a lui Dușceac Nicolai, este ilegală, deoarece după cum reiese din materialele cauzei, prin ordonanța din 05 august 2011, Dușceac Nicolai a fost scos de sub urmărire penală.

Menționează că procurorul în cazul reluării urmăririi penale, urma să anuleze ordonanța privind scoaterea de sub urmărire penală emisă în privința lui Dușceac Nicolai, după care să înainteze învinuirea inculpatului.

A reținut că la caz, deoarece ordonanța din 05 august 2011, privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Dușceac Nicolai, nu a fost anulată, urmează că este în vigoare.

La acest capitol, instanța de apel a statuat că scoaterea persoanei bănuțite sau învinuite de sub urmărire penală constituie o hotărâre prin care reabilitează această persoană, dacă soluția se referă la toate capetele de acuzare. Soluția dată se aplică numai în faza de urmărire penală, în faza judecării cauzei pentru asemenea temeiuri se dispune achitarea persoanei.

S-a mai invocat că în cauza dată s-a încălcat art. 4 din Protocolul 7 CEDO, art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, care interzic urmărirea penală repetată pentru aceeași faptă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. procurorul-adjunct a procurorului Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea în vigoare a sentinței instanței de fond.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- după adoptarea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală din 05 august 2011 a lui Dușceac Nicolai, urmărirea penală a continuat, organul de urmărire penală efectuând acțiuni de urmărire penală pentru stabilirea tuturor circumstanțelor cazului;

- ulterior, prin ordonanța procurorului r-nului Rîșcani, Blîndu Valentin din 04 aprilie 2012 s-a dispus redeschiderea urmării penale după scoaterea de sub urmărire penală a lui Dușceac Nicolai, pe motivul că au apărut fapte noi (f. d. 213, vol. I), ce este conform art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală și întemeiat prin faptul că în cadrul urmării penale, după încetarea de drept a calității de bănuit a acestuia, au apărut fapte noi și anume audierea martorilor – șase persoane, ce impune necesitatea reluării urmării penale după scoaterea lui Dușceac Nicolai de sub urmărire penală;

- instanța de apel nu s-a expus asupra cerințelor apelanților de achitare a inculpatului Dușceac Nicolai, deși a admis apelul comun;

- nu s-a expus nici asupra acțiunii civile admise inițial, încălcând astfel dreptul părții civile de acces liber la justiție și la un proces echitabil;

- un alt motiv al emiterii ordonanței de reluare a urmării penale din 04 aprilie 2012 este că organul de urmărire penală nu a asigurat scopul urmării penale, accesul liber la justiție a părții vătămate, astfel acesta rămânând neprotejat, nefiind asigurată o cercetare sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, fără a evidenția circumstanțele care dovedesc vinovăția făptuitorilor, cât și cele care dezvinovățesc;

- la fel, instanța de apel nu s-a expus referitor la faptul dacă au fost sau nu încălcate prevederile art. 7 alin. (2) și art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală, indicându-se că nimeni nu poate fi tras la răspundere de două sau mai multe ori pentru una și aceeași faptă;

- la finalizarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale lui Dușceac Nicolai și apărătorului său, n-au fost înaintate demersuri de încetare a urmării penale;

- în prima instanță nu a fost ridicată această chestiune;

- nu s-a expus instanța de apel nici asupra faptului dacă fapta reținută, ori numai imputată s-a săvârșit sau nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis și dacă probele corect au fost apreciate;

- decizia instanței de apel prezintă deficiențe sub aspectul motivării, nefiind respectate cerințele stricte stipulate de prevederile art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

5.2. partea vătămată Medvedev Andrei, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- după scoaterea de sub urmărire penală, Dușceac Nicolai nu a contestat conform prevederilor legii ordonanța de reluare a urmăririi penale din 04 aprilie 2012 emisă pe această cauză de către procurorul Blîndu Valentin și ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 151 alin. (1) Cod penal din 09 aprilie 2012.

6. Judecând recursurile ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Totodată, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, invocat de recurenți, și-a găsit confirmarea în cauza dată, invocând în acest context următoarele.

În acest sens, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel greșit și pripit și-a motivat soluția, bazându-se doar pe invocarea ilegalității ordonanței de reluare a urmăririi penale emisă de procurorul raionului Rîșcani, consilier juridic de rangul II, Blîndu Valentin la 04 aprilie 2012, lăsând fără aprecierea cuvenită celelalte argumente și probe aduse de către părți, fără a se expune asupra învinuirii înaintate inculpatului Barbîroș Nicolai Dmitri.

Colegiul penal lărgit reține că în speță la 23 noiembrie 2010, de către colaboratorii de poliție a CPR Rîșcani, a fost pornită urmărirea penală în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, pe faptul cauzării vătămării intenționate grave lui Medvedev Andrei.

Prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală adoptată de procurorul în Procuratura r-nului Rîșcani, Tomac Marin din 05 august 2011, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Dușceac Nicolai în cadrul cauzei penale nr. 2010300418 pe motiv că la 04 august 2011 calitatea procesuală de bănuț a acestuia a încetat de drept.

Trebuie de menționat că urmărirea penală pe cauza penală nr. 2010300418 a continuat, organul de urmărire penală efectuând acțiuni de urmărire penală pentru stabilirea tuturor circumstanțelor cazului.

Ulterior, prin ordonanța procurorului r-nul Rîșcani, Blîndu Valentin din 04 aprilie 2012, s-a dispus reluarea urmării penale după scoaterea de sub urmărire penală a lui Dușceac Nicolai în cadrul cauzei penale nr. 2010300418, pe motivul apariției faptelor noi în cadrul urmării penale (f. d. 213, vol. I), ordonanța fiind bazată pe prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală și întemeiată prin faptul că în cadrul urmării penale, după încetarea de drept a calității procesuale de bănuț a acestuia, au apărut fapte noi și anume, audierea martorilor Ursu Valerii, Șevciuc Nadejda, Derliuc Natalia, Derliuc Valentin, Zaporojan Ludmila, Zaporojan Igor, ce impune necesitatea reluării urmării penale după scoaterea lui Dușceac Nicolai de sub urmărire penală.

Alt motiv al emiterii ordonanței din 04 aprilie 2012 a procurorului r-nului Rîșcani, Blîndu Valentin este că organul de urmărire penală efectuând urmărirea penală nu a asigurat scopul urmării penale, accesul liber la justiție a părții vătămate, astfel acesta rămânând neprotejat, nefiind asigurată o cercetare sub toate aspectele, completă și

obiectivă, a circumstanțelor cauzei, fără a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția făptuitorilor, cât și cele care dezvinovățesc, precum și circumstanțele care le atenuează și agravează răspunderea.

După aceasta, prin ordonanța din 09 aprilie 2012, Dușceac Nicolai a fost pus sub învinuire în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

La finalizarea urmării penale și prezentarea materialelor cauzei penale învinuitul Dușceac Nicolai și apărătorului său, n-au fost înaintate careva demersuri de încetare a urmării penale, pe motiv că ultimul a fost scos la 05 august 2011 de sub urmărirea penală în legătură cu faptul că calitatea procesuală de bănuit a acestuia a încetat de drept.

Această chestiune nu a fost ridicată nici în cadrul examinării cauzei penale în privința lui Dușceac Nicolai în prima instanță, de inculpat și apărătorul acestuia.

Colegiul penal lărgit, mai invocă că, potrivit Dicționarului explicativ (DEX) cuvântul „reluare” are sens și de „continuare” a urmării penale, iar în textul ordonanței procurorului Blîndu Valentin din 04 aprilie 2012 (f. d. 213, vol. I) se invocă că se „impune necesitatea reluării urmării penale după scoaterea lui Dușceac Nicolai de sub urmărire penală, din motiv că au apărut fapte noi și anume audierea martorilor Ursu Valerii, Șevciuc Nadejda, Derliuc Natalia, Derliuc Valentin, Zaporojan Ludmila, Zaporojan Igor, ce nu este în contradicție cu prevederile art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 pct. 2 al Protocolului nr. 7 adițional la CEDO. Astfel, motivarea superficială a soluției instanței de apel în speța dată nu poate fi menținută de către instanța de recurs ordinar, fiindcă evident s-a reluat (continuat) urmărirea penală în privința lui Dușceac Nicolai după scoaterea lui de sub urmărire penală.

Mai mult ca atât, instanța de apel a lăsat fără nicio mențiune chestiunea privind acțiunea civilă (f. d. 15 – 25, vol. II) admisă inițial de către prima instanță, or, instanța de apel urma să-și expună poziția și referitor la această chestiune conform regulilor primei instanțe, astfel, decizia supusă recursului reprezintă deficiențe esențiale sub aspectul soluționării cauzei, nefiind respectate cerințele stipulate de prevederile art. 414, 415 Cod de procedură penală. Soluția adoptată nu este în concordanță nici cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015, prin care s-a declarat neconstituțional art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală și nu alin. (4) al acestui articol.

În consecință se constată că instanța de apel a adoptat o decizie de încetare a procesului penal în privința lui Dușceac Nicolai învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a indica motive pe care se întemeiază soluția și astfel decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii

procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul-adjunct a procurorului Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Dubăsari Valeriu și de către partea vătămată Medvedev Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016 în privința lui **Dușceac Nicolai Dmitri**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **12 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Toma Nadejda

Moraru Petru